

[Charlotte Antonsen]

i en kort periode, men en varig forbedring af beskæftigelsen, en varig skabelse af nye arbejdspladser kræver et større økonomisk samarbejde. Det er den ene del af de nye politikker, der ligger i Unionstraktaten, nemlig i Den Økonomiske og Monetære Union.

For Venstre er det en god idé, at centralbankcheferne ikke skal til at blande sig i finanspolitikken eller i beskæftigelsespolitikken. Vi mener faktisk, at den konstruktion, hvorefter centralbankcheferne i den nye Centralbank alene skal beskæftige sig med at holde en lav rente, lav inflation, er den bedste. Vi mener fortsat, at beskæftigelsespolitikken skal ligge i det politiske system, altså i Ministerrådet. I øvrigt svarer denne konstruktion nogenlunde til den måde, vi har konstrueret det på med den danske nationalbank; den tyske nationalbank ligner den måske endnu mere, og vi har jo set, at Tyskland har haft meget stor succes med at skabe beskæftigelse siden 2. verdenskrig.

Vi har således ikke nogen bekymringer med hensyn til den måde, man har valgt at konstruere Den Økonomiske og Monetære Union på. Det helt afgørende er, at vi i Europa samarbejder om at skabe et økonomisk stabilt område, så vi får en væsentlig, god forudsætning for at skabe varige arbejdspladser.

Et andet nyt politisk område er udenrigs- og sikkerhedspolitikken. Som alle ved, faldt muren i 1989, og det skabte den helt nye sikkerhedspolitiske situation, som vi har set siden da, med den kolde krigs afslutning. Canadianerne har annonceret, at de vil trække sig helt ud af Europa. Amerikanerne reducerer styrkerne i Europa. Dermed er Europa reelt i en sikkerhedspolitisk situation, der har forandret sig væsentligt siden 2. verdenskrig.

Det kræver en ny europæisk løsning. Det kræver, at vi i fællesskab påtager os dette nye ansvar, ansvaret for vores egen udenrigs- og sikkerhedspolitik. Det er ikke noget, man kan vente med. Det er ikke noget, hvor man kan se tiden an. Vi er nødt til at forholde os til det, der sker ikke alene i Vesteuropa, men også i vore nabolande mod øst, Øst- og Centraleuropa, hvor der i øjeblikket vitterlig er konflikter. Der er borgerkrig. Her kan vi ikke anstændigvis, hvis vi tror på menneskerettigheder, blot sætte os foran tv-skærmen og betragte udviklingen; vi må ansvarligt gå ind og forsøge at stoppe denne slåen-hinanden-ihjel.

Udenrigs- og sikkerhedspolitik er det vigtigste område i den nye Unionstraktat, og det er helt afgørende, at vi får det med ind i samarbejdet nu. Det kan ikke vente.

Et tredje punkt, der er nyt og afgørende, er miljøpolitikken. Det er meningsløst kun at forsøge at rense luften i Danmark. Det kan ikke lade sig gøre, medmindre vi samarbejder med andre lande. Tilsvarende med havforurening; dér er man nødt til at have et forpligtende internationalt samarbejde for at gøre noget ved miljøproblemerne. Miljøpolitikken kom allerede med i Traktaten i 1987. Nu får vi så mulighed for alvor at gøre noget ved forureningsbekæmpelsen i EF, fordi der jo bliver mulighed for kvalificerede flertalsafgørelser.

Der er nogle undtagelser, og det er faktisk undtagelser, der ud fra et nærhedsprincip er fornuftige. På miljøområdet skal EF ikke blande sig i egentlig miljøskat, EF skal ikke blande sig i planlægning, og EF skal ikke blande sig i valg af energikilder. Det finder vi faktisk er meget fornuftigt, fordi der også er visse grænser for, hvor langt eller hvor meget EF skal blande sig i forskellige interne detaljer i de enkelte lande.

Et fjerde punkt, der også er meget fremtidsrelateret, er, at der nu også er et afsnit om transeuropæiske net. Det er helt klart af betydning for de serviceerhverv, som vil komme til at præge den europæiske fremtid, og det er faktisk på tide, at vi gør noget mere ud af det i EF-samarbejdet. Det drejer sig først og fremmest om transport. Dér er det vigtigt, at vi ikke udarbejder transportsystemerne, togene osv., så de ikke hænger sammen på europæisk plan. Man regner i dag med, at det koster EF 30-50 mia. kr. om året, at infrastrukturen ikke hænger ordentligt sammen. Det er et fantastisk vigtigt område at få med i samarbejdet, og det er også et af de områder, som netop er serviceorienteret, og som derfor – hvis vi sammenligner os med USA – vil bidrage til øget beskæftigelse i fremtiden.

Telekommunikation er også med under transeuropæiske net. Det er fantastisk vigtigt, at Europa kommer til at spille en rolle også her. Det gælder ikke alene internt i Europa, hvor vi selvfølgelig skal sikre, at vi får noget telekommunikation, at vi får en slags motorvej, som er ensartede, så vi reelt kan kommunikere på tværs i Europa. Men det er også meget